stichting steun
Messiasbelijdende Joden

Immanuël

Voorlichtingsblad van de Stichting Steun Messiasbelijdende Joden | 27e jaargang | nummer 2026-1

Tassen-project Tabitha

Muziek verbindt Joodse en Arabische kinderen

HELENDE MUZIEKLESSEN IN HAVENSTAD HAIFA

Pagina 6
Van de Russische toendra naar het Beloofde Land

Pagina 16
Van Lodenstein College Kesteren heeft LEV!

Conflict en verzoening

Muziek en beweging hebben vaak een helend effect op mensen. De muziekschool van Leon Mazin is daar een voorbeeld van. Het is vaak effectief bij het verwerken van bijvoorbeeld trauma's. Bij geloof en religie ligt dat helaas wat ingewikkelder. Het kan fungeren als krachtige bron van troost en veerkracht, maar kan ook de oorzaak zijn van lijden en conflicten.

Hoe zit dat met het geloof dat gebaseerd is op de Bijbel? Het past ons als gelovigen in Christus om samen met Israël God te loven. Want Hij bouwt Jeruzalem weer op, verzamelt Israëls verdrevenen, geneest de gebrokenen van hart en verbindt hen in hun leed (Ps. 147:1-3). Dat is een belofte. Hoewel we voorzichtig moeten zijn om dit zomaar in alle situaties toe te passen, mogen we als gelovigen pleiten op Israëls God die door Zijn Zoon niets liever wil dan bouwen, helen, redden, verzoenen.
Israël, inclusief de Palestijnse gebieden, is een land met getraumatiseerde mensen. De recente oorlog opent oude wonden en creëert nieuwe. De Messiasbelijdende theoloog Richard Harvey heeft een moedig boekje geschreven (Towards a Messianic Jewish Theology of Reconciliation: The Strategic Engagement of Messianic Jewish Discourse in the Israeli-Palestinian Conflict).

Hij is ervan overtuigd dat Messiasbelijdende Joden geroepen zijn om een belangrijke rol te spelen in de oplossing van het conflict en de verzoening in het Israëlisch-Palestijnse conflict.

Naast lokale, regionale en mondiale conflictsystemen zijn volgens Harvey Messiasbelijdende Joden (onbewust) betrokken bij minimaal zeven andere ideologische en theologische conflicten binnen het Lichaam van Christus, die allemaal verzoening vereisen. Twee daarvan hebben te maken met de Palestijnse en Arabische christenen, drie met de wereldwijde kerk (christen zionisme, anti Judaïsme/zionisme en vervangingstheologie), één met het Jodendom en één met zichzelf (onderlinge verdeeldheid). Het zijn enorme uitdagingen die we ook weer terug zagen komen tijdens onze studiereis in november 2025.

Juist in en door Jezus Christus blijkt het mogelijk de kloof tussen Joden en Arabieren te overbruggen. Messiasbelijdende Joden hebben daarin als vredestichters een unieke roeping. In het spoor van de Vredevorst zelf zijn we als stichting geroepen om Messiasbelijdende Joden te helpen om vredestichters te zijn in hun eigen context. Het begint bij loven en bidden.

Herbert Bulten • Directeur

Colofon

stichting steun
Messiasbelijdende Joden

De Stichting Steun Messiasbelijdende Joden werd in 1999 opgericht. Inmiddels wordt er steun gegeven aan 38 projecten! Wilt u onze digitale nieuwsbrief ontvangen? Ga naar **messiasbelijdendejoden.nl** en schrijf u onderaan de homepage in. | Volg ons op Facebook, Instagram of bekijk onze website **messiasbelijdendejoden.nl** | P.S. Wij wijzen u op ons privacy-statement op de website.
Postbus 22 3860 AA Nijkerk | IBAN: NL90 RABO 0377 8534 96 | KvK Amersfoort 320 76147

Voor het opgeven als donateur en voor adreswijzigingen, neem contact op met: Ds. H. van der Ziel | T 0318 - 508 053 | E info@messiasbelijdendejoden.nl
Voor het aanvragen van spreekbeurten of presentaties: spreker@messiasbelijdendejoden.nl

De bestuursleden van de Stichting Steun Messiasbelijdende Joden: Ds. G.H. Molenaar, Genemuiden - voorzitter | Ds. H. van der Ziel, Veenendaal - secretaris
Dhr. P. van den Ent, Ede - penningmeester | Dhr. S. Kok, Uddel - tweede penningmeester | Ds. P.G.I. van den Berg, Asperen | Ds. G. van Dijk, Sliedrecht
Ds. E. van den Noort, Veenendaal | Ds. P.W.J. van der Toorn, Bunschoten | Dhr. E. Top, Harskamp
Directie Herbert Bulten | T 0621 29 54 58 | E hbulten@messiasbelijdendejoden.nl | **Redactie:** J. J. Bats en B.D. van Soest

Algemeen Nut Beogende Instelling ANBI

Jeugdclub Het Anker in Oosterwolde in actie

De kinderen van jeugdclub Het Anker in Oosterwolde hebben zich stevig ingezet voor Stichting Steun Messiasbelijdende Joden. Door verschillende acties (waaronder het verkopen van vleespakketten) hebben de kinderen het mooie bedrag van 450 euro bij elkaar verzameld. De actie was voor SSMJ een grote verrassing. Op 4 februari hield onze collega Albert Groothedde een lezing voor de jeugd van de hersteld hervormde gemeente in Oosterwolde. Aan het einde van de avond werd de waardecheque door enkele kinderen overhandigd. Hartelijk dank kinderen en leidinggevenden van Het Anker!

Personeel

In 2023 is SSMJ een samenwerking aangegaan met CAMA zending met betrekking tot Ernst Boogert. Boogert en zijn gezin zijn na de zomer van 2023 via de CAMA uitgezonden naar Israël en wij mochten als stichting één dag per week gebruik maken van de diensten van Ernst. Ernst heeft met regelmaat ook bijgedragen geleverd voor Immanuel.

Eind 2025 is met wederzijds goedvinden de samenwerking tussen onze stichting en Ernst beëindigd omdat de taken en verantwoordelijkheden niet meer pasten bij Ernst. We zullen als stichting op zoek gaan naar een andere oplossing in Israël.

Gezocht: sprekers namens SSMJ

Steeds meer scholen en kerken melden zich bij ons met de vraag of we een lezing willen verzorgen over Messiasbelijdende Joden. We zijn blij met die groeiende interesse. Tegelijkertijd merken we dat deze verzoeken best veel vragen van de werkorganisatie. Daarom zoeken we vrijwilligers die bereid zijn om tegen een vrijwilligersvergoeding een aantal keren per jaar namens SSMJ een lezing te verzorgen voor kerken en verenigingen. Heb je hart voor Joodse volgelingen van Jezus, kun je uitleggen waarom je je in het bijzonder met hen verbonden weet, gaat het geven van presentaties je gemakkelijk af en heb je 'feeling' met onze achterban? Neem dan vrijblijvend contact met ons op (agroothedde@messiasbelijdendejoden.nl / 06-51888677).

De helende kracht van muziek

VOOR JOODSE ÉN ARABISCHE KINDEREN

Natuurlijk is voorganger Leon Mazin uit Haifa dankbaar voor de gaarkeuken en voedselbank waarmee zijn kerk de lokale gemeenschap dient. Maar zijn ogen beginnen pas écht te stralen als hij vertelt over de muziekschool die zijn vrouw begon. „Muziek heelt, dat hebben we al bij zoveel kinderen gezien."

De pianolerares lijkt zo weggelopen uit een klassieke speelfilm. Een oudere, Russisch sprekende dame met een streng knotje. Ze buigt zich liefdevol over haar jonge leerlinge van een jaar of zeven. Met haar schattige blonde haar past ook zij naadloos in deze scène. Ze speelt de toonladder al bijna helemaal goed. En krijgt een compliment van haar lerares.

In mama's voetspoor

Voorganger Leon Mazin van Shavei Tsion (terug naar Sion) slaat het tafereeltje vertederd gade. „Deze muziekschool was een idee van mijn vrouw. Zij is een hoogopgeleide violiste en wilde de buurt dienen met hoogwaardig muziekonderwijs. Al onze zes kinderen zijn verder gegaan in het voetspoor van hun moeder.

Onze zoon bijvoorbeeld, speelt in het Israëlisch symphonieorkest."

Evangelie verboden

De muziekschool past in de visie van Leon en zijn team om een breed palet aan activiteiten aan te bieden, zodat de bevolking van Haifa hen kan leren kennen. „In Israël is het nog steeds verboden om zelf actief over het Evangelie te beginnen, maar gelukkig krijgen we regelmatig vragen over waarom we dit doen", zegt hij met een knipoog. „Dat geeft gelegenheid om te delen over Yeshua die Zijn leven voor ons gaf, zodat wij door de kracht van Zijn Heilige Geest weer kunnen delen van wat Hij ons geeft." Mede dankzij de gulle giften uit binnen- en buitenland kan Shavei Tsion de muzieklessen voor tientallen kinderen tegen lage prijzen of soms zelfs gratis aanbieden.

Muziek verbindt

Nadrukkelijk álle kinderen uit de buurt zijn welkom op de muziekschool. Dat betekent in de praktijk dat Joodse en Arabische kinderen op de gangen van het oude gerechtsgebouw vrolijk door elkaar heen lopen. „Muziek verbindt en het Evangelie is voor iedereen, die twee prachtige waarheden zien we hier bijna dagelijks bij elkaar komen", vertelt Leon.

Gat geheeld

Zijn blik zwerft naar buiten en zijn ogen worden vochtig als hij terugdenkt aan het Joodse jongetje Levi, dat een tijd terug binnenkwam in de muziekschool. Het was een stil en schichtig ventje, naar Haifa geëvacueerd vanwege de oorlog. Leon: „We vermoedden al snel dat hij getraumatiseerd raakte door het verschrikkelijke geweld waar hij getuige van was. Levi stotterde en leek sociaal niet goed in staat om mee te komen met zijn leeftijdsgenoten. Totdat hij begon met pianolessen. Na een paar maanden speelde hij al op een niveau waar wij verbaasd over waren. Ook zijn gedrag was verbeterd, hij stotterde niet meer en keek helder uit zijn ogen." Later zei Levi zelf: „Het voelde alsof ik een gat binnen in me had, maar de muziek heeft dat geheeld. Ik ben nu zo blij, dank jullie wel voor al de hulp."

Met gebroken stem zegt Leon: „Ik geloof oprecht dat God ons muziek gaf om heling te kunnen bieden in die plekken van ons hart waar woorden niet kunnen komen. Ik hoop en bid dat we daar in onze muziekschool nog heel lang getuige van mogen zijn!"

Matthijs Bats

ACTUEEL

Begonnen als een organisatie die vooral Russisch sprekende Joden hielp om terug te keren naar Israël, groeide de beweging uit naar een kerkelijke gemeente in Haifa.

Onder leiding van voorganger Leon Mazin werd het gebouw van de voormalige rechtbank van Haifa aangekocht. Hierin bevinden zich nu onder meer een gaarkeuken, kledingbank en muziekschool.

In 2023 opende de gemeente in Haifa een dochtergemeente waarvan Vakif Hassnov de voorganger is.

Op pagina6 en 7 van deze Immanuël leest u zijn levensverhaal.

VIDEO

Tijdens het maken van dit interview namen we ook een video op waarin u Leon, de lerares en het meisje in beeld en geluid in actie kunt zien. We plaatsten deze onlangs op ons YouTube-kanaal. U kunt hem bekijken via het scannen van de QR code hiernaast. En als u er dan toch bent: druk gelijk even op de abonneer-knop. Het is gratis en zo mist u niets meer.

Van de Russische toendra naar het Beloofde Land

DE REIS VAN VAKIF HASSNOV

Hij is predikant in Nof HaGalil en werkt onder Holocaustoverlevenden en nieuwe immigranten. Voorganger ds. Vakif Hassnov vertelt over zijn zoektocht naar Yeshua, zijn emigratie naar Israël en de moeilijkheden waar nieuwe Messiasbelijdende Joden mee te maken krijgen.

„Mijn levensverhaal begint niet met een kaart of een vliegticket, maar met een gezicht. In 1980 zag ik tijdens een bijeenkomst van Esperanto-liefhebbers een jonge vrouw, Tanya. Ze trok niet alleen mijn aandacht, maar nestelde zich diep in mijn hart. Ik ben echter geboren in een traditionele Tataarse familie, in het hart van Rusland. In onze cultuur was trouwen met iemand buiten ons eigen volk een grens die weinigen durfden te overschrijden.

Toen ik mijn moeder om haar zegen vroeg, verwees ze me door naar mijn grootmoeder – de matriarch van onze familietradities. Het antwoord van mijn grootmoeder deed al mijn vooroordelen teniet: „Wat maakt nationaliteit uit als er liefde is?" Dat was mijn eerste breuk met een traditie en een sprong in het diepe die de rest van mijn leven zou bepalen.

Rente

Begin jaren negentig woonden Tanya en ik in Nizjnevartovsk. Het klimaat was meedogenloos en onze twee kinderen waren regelmatig ziek. Toen een nieuwe wet burgers toestond land te claimen en te bewerken, zagen we dat als een goddelijk teken. We verhuisden naar het platteland, om onze kinderen gezond te laten opgroeien.
Maar de droom veranderde al snel in een nachtmerrie. Om 52 hectare te bewerken, had ik zware machines nodig. Door slecht advies op te volgen, nam ik een lening bij een commerciële bank met een duizelingwekkende jaarlijkse rente. Binnen enkele maanden groeide de schuld oncontroleerbaar. Ik herinner me nog hoe de bankier me ijzige onverschillig aankeek: „Vakif, dit zul je in je leven nooit afbetalen. Je laat deze schuld als een erfenis na voor je kinderen." Mannen in donkere pakken bezochten ons huis. De gesprekken werden korter en dreigender. Mijn enige gebed – lang voordat ik wist met Wie ik sprak – was voor de veiligheid van mijn gezin. Ik smeekte dat zij niet verpletterd zouden worden door mijn falen.

Berouw

Tijdens deze duisternis vestigde zich een jong christelijk gezin in de buurt. Ze spraken met Tanya en de kinderen over Jezus met een innerlijke rust die ik niet bezat. Een voor een vonden mijn familieleden het geloof in Jezus. Ik keek toe vanaf de zijlijn. „Ik ben moslim," zei ik dan, hoewel ik de Koran nooit had gelezen.

Nieuwsgierigheid bracht me naar een van hun bijeenkomsten. Midden in hun stille gebed gebeurde er iets onverklaarbaars. Een woord dat ik nog nooit had gebruikt – berouw – borrelde op uit mijn ziel. Ik verbrak de stilte en riep: „Ik wil berouw tonen!" Ik wist niet eens wat

het woord betekende, maar de hemel wel. Kort daarna gebeurde er een wonder dat we nog steeds niet logisch kunnen verklaren: de bank gaf een document af waarin stond dat ik 'schoon' was. De schuld verdween als sneeuw voor de zon. We waren vrij.

Terug naar Israël

We keerden terug naar het noorden om opnieuw te beginnen. Het leven werd comfortabel, we hadden een huis, werk en stabiliteit. Maar tijdens een kerkdienst sprak een vertegenwoordiger van het Ebenezer Noodfonds: „Joden van het Noorden, waar zijn jullie? Het is tijd om terug te keren naar Israël."
Tanya huilde drie dagen lang. De Joodse wortels die haar ouders decennialang hadden verborgen, riepen haar plotseling. Ik was verbijsterd – ik dacht dat ze Russisch was. Ons gevestigde leven achterlaten voor een onbekende woestijn leek mij onmogelijk. Ik vastte drie dagen, op zoek naar een teken. Op de derde dag werd ik van top tot teen doordrongen van een overtuiging. Het was geen hoorbare stem, maar een boodschap die in elke cel van mijn lichaam voelbaar was: „Ben je er nog?"
We kwamen in 1999 in Israël aan met niets anders dan koffers en een telefoonnummer dat ik van een vreemdeling in Siberië had gekregen. Dat nummer was van Leon Mazin, die onze toegangspoort tot het zendingswerk werd.
Vandaag de dag ben ik predikant in Nof HaGalil. Al zestien jaar werken we onder de 'vergeten' mensen: Holocaustoverlevenden en nieuwe immigranten. Tijdens de recente oorlogsjaren hebben we een ongekende geestelijke honger ervaren en meer dan 1200 bijbels uitgedeeld aan mensen die op zoek waren naar houvast.

Diepgang

Onze identiteit brengt mensen echter vaak in verwarring. Ze betreden ons gebouw en zien de Aron Kodesh (Heilige Ark) en Thorarollen, maar horen tegelijkertijd het Evangelie. Ze zeggen dan: „Jullie zijn geen synagoge, maar ook geen kerk." Het is voor velen moeilijk te bevatten dat we een Messiaanse gemeenschap zijn – die de Joodse tradities volledig in ere houdt, terwijl we ons leven centreren rond Yeshua. Deze diepgang brengt mensen die op zoek zijn naar eenvoudige antwoorden in verwarring, maar het is wie we zijn.
Ons pad is niet zonder tegenstand. We worden geconfronteerd met administratieve druk en een aanhoudende, verlammende angst onder nieuwe immigranten. Ze krijgen waarschuwingen van ambtenaren te horen: dat als ze omgaan met Messiaanse Joden of hun geloof in Yeshua belijden, ze hun burgerschap zullen verliezen. Het is een leugen, bedoeld om hen van de waarheid af te houden, maar de angst is reëel.

Daarom: bid voor de immigranten die God naar dit land brengt – dat ze zich niet laten intimideren door religieuze druk, maar de moed vinden om de Messias te omarmen."

Ds. Vakif Hassnov

Stichting Steun Messiasbelijdende Joden ondersteunt meer dan 30 projecten in Israël. In deze serie laten we vertegenwoordigers van een project aan het woord. Deze keer: Ds. Vakif Hassnov, voorganger van de gemeente Netzer HaGalil (Spruit van Galilea).

Hoe we onze **Joodse broeders en zusters in Israël** kunnen steunen

Door SSMJ te steunen geeft u indirect gehoor aan de oproep van de apostel Paulus om ook met de daad de 'heiligen' in Jeruzalem te steunen.

In "Bijbels-theologische verantwoording van ons werk" (deze brochure is gratis aan te vragen via de webshop op onze site) geven wij tien antwoorden op de vraag waarom we ons als Nederlandse christenen inzetten voor Messiasbelijdende Joden in Israël. In het tweede deel van de brochure verantwoorden we hoe wij concreet gestalte geven aan onze steun aan onze Joodse broeders en zusters.

Minderheid

Juist het feit dat Messiasbelijdende Joden én Joods-zijn en Jezus-als-Messias belijden maakt hun positie ingewikkeld. De kerk is onbekend met hen of beschouwt hen als 'fremdkörper', bijvoorbeeld omdat zij de sabbat vieren en de Joodse feesten houden.

Messiasbelijdende Joden vormen kwantitatief gezien een heel kleine minderheid binnen de wereldwijde gemeente van Jezus Christus. Kwalitatief vormen ze ondertussen echter de basis van de kerk. De kerk is immers begonnen met de gemeente in Jeruzalem en verspreidde zich van daaruit naar de volken. Gelovigen uit de volken zijn 'erbij' gekomen en niet andersom, zoals ten onrechte nogal eens wordt verondersteld. Messiasbelijdende gelovigen zijn er door de eeuwen heen altijd geweest. Ze houden ons als volgelingen van Jezus uit de volken een spiegel voor. Daarom vinden wij het belangrijk hen te steunen en van hen te leren.

Kennis delen

We steunen Messiasbelijdende Joden op verschillende manieren. In de eerste plaats wekken wij als stichting belangstelling voor deze relatief onbekende groep volgelingen van Jezus. We geven voorlichting op scholen en in kerken, verzorgen publicaties, organiseren een leergang en geven natuurlijk ons blad Immanuël uit. Zo doen wij aan kennisdeling ten aanzien van Messiasbelijdende Joden.
In de tweede plaats zijn wij als kerk uit de volken geroepen deze Joodse broeders en zusters op te dragen in ons gebed. Dat kunt u thuis doen of in de kerk. Als dat in uw gemeente niet gebeurt, zou u uw kerkenraad daarop kunnen wijzen. Bid niet alleen dat de HEERE Zijn beloften aan Israël en het Joodse volk zal vervullen, maar bid ook specifiek voor Messiasbelijdende Joden.

Messiasbelijdende Joden hebben het soms moeilijk in de Israëlische samenleving. Sommigen van hen worden op allerlei manieren door overheden en organisaties tegengewerkt. Toen Jezus na Zijn geboorte werd voorgesteld in de tempel, profeteerde Simeon: „Zie, dit kind is bestemd tot een val en opstanding van velen in Israël en tot een teken dat tegengesproken zal worden" (Luk. 2:34). Dat is vandaag nog steeds zo: Jezus wordt tegengesproken als de Messias en het getuigenis over Hem tegengewerkt.

Evangelieverkondiging

De positie van Messiasbelijdende Joden in de Israëlische samenleving

is belangrijk, ook als het gaat om de Evangelieverkonding aan het Joodse volk, hun broeders en zusters. Zij staan dicht bij hun volksgenoten en begrijpen hen het beste. Door Messiasbelijdende Joden te bemoedigen en voor hen te bidden ondersteunen wij het getuigenis van Jezus de Messias in Israël.

Als stichting doen we dit ook heel concreet door gemeenten, voorgangers, scholen te steunen en bijvoorbeeld ook Messiaans-Joodse jongeren toe te rusten voordat ze het leger in gaan. Het Israëlische leger is een plek van veel verleiding, maar biedt tegelijkertijd ook veel mogelijkheden om te getuigen over het geloof in Jezus.

Missionair werk begint met het opbouwen van relaties. Wie kunnen er beter een relatie opbouwen met Joden dan Messiasbelijdende Joden? Daarom vinden wij het heel belangrijk hen te ondersteunen en financieren we allerlei gemeenten en bijvoorbeeld ook een inloophuis.

Verzoening

Uiteraard kunnen werken van barmhartigheid niet achterblijven. Paulus riep gelovigen uit de volken al op om te collecteren voor de (armlastige) gemeente in Jeruzalem (2 Kor. 9). Het is nog steeds goed om als kerken uit de volken te collecteren voor mooie projecten in Israël; denk aan hulp aan armen, het steunen van een gaarkeuken of het ondersteunen van een verzorgingstehuis voor Joodse en Arabische volgelingen van Jezus. Denk verder ook aan verzoeningsprojecten tussen Joden en Arabieren. Juist in en door Jezus Christus blijkt het mogelijk de kloof tussen Joden en Arabieren te overbruggen.

Ds. Peter G. I. van den Berg

Door Messiasbelijdende Joden te bemoedigen en voor hen te bidden ondersteunen wij het getuigenis van Jezus de Messias in Israël.

Waarom zouden Nederlandse christenen zich inzetten voor Messiasbelijdende Joden in Israël? In een serie van zeven artikelen passeerden tien antwoorden de revue.
In drie resterende artikelen geven we aan wat dit betekent voor de praktijk van ons werk.

Studeren in het Heilige Land

Leren over en met Messiasbelijdende Joden. Met die doelstelling vertrok in november een SSMJ-delegatie naar Israël. Een korte impressie.

In november 2025 maakte de theologische commissie van onze stichting een studiereis naar Israël. Tijdens verschillende lezingen denken we na over de vraag in hoeverre de Bijbelse notie van Handelingen 4:12 (“De zaligheid is in geen ander, want er is onder de hemel geen andere naam onder de mensen gegeven waardoor wij zalig moeten worden”) de roeping van Messiasbelijdende Joden (MBJ) en gelovigen uit de volken beïnvloedt en hoe deze notie van invloed is op het samenleven tussen (Arabische) christenen en Messiasbelijdende Joden in het verleden en heden. Een van onze commissieleden, prof. Evert van de Poll, verzorgt een lezing over de vraag of niet-Joodse christenen geroepen zijn om het Evangelie bekend te maken onder de Joden. Veel kerken kiezen enkel nog voor de dialoog. Evert benadrukt het belang om het Evangelie aan Joden te blijven verkondigen.

Een dag later verzorgt prof. Pieter Siebesma een lezing over de geschiedenis van Joodse en niet-Joodse gelovigen in de kerk. Joodse gelovigen konden in de christelijke gemeente alleen participeren wanneer ze hun Joodse identiteit opgaven. Dat was echter niet in lijn met wat besloten is op het apostelconvent (Handelingen 15). Een vraagstuk dat voor veel MBJ nog steeds actueel is.

Pluriform

Tijdens de studiereis worden we ook gevoed door lectoren uit Israël. Zo geeft Boaz Michael, directeur van The Bram Centre, een lezing over de manier waarop men vanuit deze instelling orthodoxe Joden benadert met het Evangelie.

De SSMJ-delegatie in Israël

Dr. Andreas Stutz, docent van het Israël College of the Bible, zet ons aan het denken met zijn stellingname dat MBJ in het buitenland meer de behoefte hebben Joods te leven dan de MBJ in Israël zelf - in het buitenland is het van meer belang dat ze hun eigenheid bewaren. Asher Intrator, president van Tikkun, spreekt over Israël als uitverkoren volk tegenover het universalisme. Aansluitend verzorgt pastor dr. David Zadok een lezing voor ons over de bijzondere positie van Israël in Gods heilsplan en de exclusiviteit van Christus als de enige weg tot redding.

Een ontmoeting met dr. Jack Shara, directeur van het Bethlehem Bible College

Lezing van dr. Andreas Stutz

Intrator en Zadok vertegenwoordigen verschillende theologische stromingen binnen de gemeenschap van MBJ en we zijn ons bewust van de spanningen die dat veroorzaakt binnen de pluriforme Messiaanse gemeenschap in Israël. Des te ontroerender is het om te zien hoe ze elkaar begroeten en ook gelegenheid nemen om met en voor elkaar te bidden.

Ongemakkelijk

Confronterend is het bezoek aan Bethlehem College of the Bible. We hebben er een goed onderhoud met de directeur: dr. Jack Shara. Het gesprek met decaan dr. Yousef Kamal Al Khouri voelt wat ongemakkelijk. Hij legt de vinger bij het leed dat Palestijnse christenen meemaken. Het wordt duidelijk dat de theologie van veel Palestijnse christenen wordt beïnvloed door hun eigen situatie: Israël is vooral boosdoener en het hele Oude Testament is in Jezus vervuld. Hoewel we niets willen afdoen aan het leed dat onze Palestijnse broeders en zusters meemaken en daar ook woorden aan geven, kunnen we theologisch niet altijd met hem meekomen. Op weg naar het fotogenieke klooster Mar Saba in de woestijn van Judea, proberen we wat we gehoord hebben te verwerken.

Bemoedigend

De tweede helft van de conferentie bezoeken we instellingen en gemeenten die we als stichting steunen. De ontmoeting met Erez Soref, directeur van One for Israël, voorheen Israël College of the Bible, is erg inspirerend. Het is mooi om te horen hoe het instituut lokale gelovigen en leiders toerust en zo de Messiaanse gemeenschap in Israël ondersteunt.
Het is verder bemoedigend om in Galilea te proeven hoe de Joodse pastor Yossi Ovadia probeert de banden met lokale Arabische christenen te bestendigen.

Stille getuigen

We besluiten de conferentie met een bezoek aan het Nova-Festival-terrein en kibboets Kfar Aza, plekken waar de terroristen uit Gaza op 7 oktober 2023 huishielden. Eigenlijk kun je niet op het vliegtuig stappen zonder daar geweest te zijn.
De verschrikkingen komen heel dichtbij als we de persoonlijke verhalen aanhoren van onze gids en als we langs een hek lopen waarachter we Gaza zien liggen.
In Kfar Aza zijn 64 mensen vermoord en negentien personen ontvoerd. Van de gegijzelden keerden er zeventien levend terug.
De verwoeste huizen met achtergelaten bezittingen spreken boekdelen. Het zijn stille getuigen van de verschrikkingen die daar hebben plaatsgevonden.

De volgende dag landen we na een voorspoedige reis op Schiphol. We danken samen, waarna we afscheid nemen. Vol indrukken en verhalen keren we huiswaarts. Biddend: „Toon Uw heerlijkheid, HEERE!”

Ds. H. van der Ziel
en ds. E. van den Noort

Draag een tas vol hoop

Tassen-project Tabitha

In Arad in Israël staat een naaifabriekje. Hier komen onderdrukte bedoeïnenvrouwen tot bloei. Zij produceren tassen, leren lezen en schrijven en horen over Yeshua.

Bestel nu een door hen gemaakte tas en ondersteun de vrouwen rechtstreeks!

Gezien in de woestijn

Maart 2025. Op onze laatste dag in Israël staat nog één korte ontmoeting gepland. Tenminste... dat denken we. We rijden richting Arad, naar een verlaten industrieterrein. Stil, stoffig, een plek waar je niets bijzonders verwacht. En daar ontmoeten we Sarah.

Al snel wordt duidelijk dat zij hier met een duidelijke roeping is. Ze zet zich in voor bedoeïenenvrouwen: vrouwen die vaak ongezien leven, zonder scholing en zonder enig toekomstperspectief. Velen dragen verhalen van mishandeling en uitsluiting met zich mee. Terwijl Sarah vertelt, wordt het stil om ons heen.
Ze deelt het verhaal van een jonge vrouw. Als zesjarig meisje ziet zij hoe haar moeder wordt opgehangen omdat zij weigert zich te prostitueren. Na haar dood worden zij en haar zusjes, van vier en twee jaar oud, de woestijn ingestuurd. Zeven jaar lang overleven ze alleen. Af en toe komt hun vader langs, maar voor hun zorgen doet hij niet. Op haar dertiende haalt hij haar op om haar uit te huwelijken.

Sarah's stem breekt wanneer ze dit vertelt. Niemand van ons weet iets te zeggen. Het meest aangrijpende besef is misschien wel dat dit geen uitzondering is. Dit is het leven van meisjes die te vroeg volwassen moeten worden vrouwen die nooit geleerd hebben dat hun leven waarde heeft.
Juist daar is Sarah aanwezig. Door te luisteren, door te laten merken: jij bent gezien. Gedreven door de liefde van Jezus de Messias groeit voorzichtig vertrouwen. Sommige vrouwen ontdekken voor het eerst dat hun bestaan in Gods ogen er werkelijk toe doet!

Sarah neemt ons mee naar een klein naaifabriek in het aangrenzende pand. Bedoeïenenvrouwen maken hier tassen. Terwijl hun verhalen nog door mijn hoofd gaan, legt Sarah ineens een tas in mijn handen. Op het label staat mijn naam: Tabitha. De tranen springen in mijn ogen. Deze tas is geen product, maar een tastbaar verhaal van vrouwen van vlees en bloed, hun strijd en van hun moed. Ik voel dankbaarheid en verlegenheid, dit gaat niet om mij, maar om wat God doet door mensen heen, juist op verborgen plaatsen.

Op de terugweg is het stil in de auto, wat we hebben gehoord en gezien blijft ons bij. Geraakt door Gods werk op verborgen plekken, beseffen we dat deze ontmoeting ons uitnodigt bewogen te blijven en Zijn liefde door te geven, juist waar geen hoop meer lijkt te zijn.

Tabitha Schurink

God keert de zaken om

‘Daarom deed God aan de vroedvrouwen goed.’
(Exodus 1:20a)

De hele Bijbel door zien we de strijd tussen het rijk van de boze en dat van God. Deinst de duivel niet terug voor moord. Zelfs niet in de babykamer. Zo lezen we in Exodus 1 van een moorddadig plan van de farao. Israël moet immers worden uitgeroeid! Waarom? Omdat, als dat zou lukken, de duivel aantoont dat de God van het volk niets waard is!

De duivel heeft in de loop der eeuwen alles uit de kast gehaald om te voorkomen dat uit dit volk de Messias zal worden geboren. Zo heeft hij het bijvoorbeeld geprobeerd via Haman. Ook heeft hij via koning Herodes geprobeerd om de geboren Zaligmaker alsnog te doden. En laat Openbaring 12 duidelijk zien dat de duivel nooit bereid is tot een staakt-het-vuren. Als de draak het Kind niet meer kan verslinden, vervolgt hij wel de vrouw die dat Kind had gebaard. Wat een haat!

Maar tegenover de laagheid van de zonde schittert in Exodus 1 de schoonheid van Gods genade. Daarom werken Sifra en Pua niet mee aan de massamoord. En God neemt het voor deze twee vrouwen op, zien we in vers 20. Wat een heerlijke boodschap, ook voor vandaag: wie het voor Zijn volk opneemt, blijft zelf niet ongezegend. Dat is toch ook wat we zingen in Psalm 122 vers 2? „Bidt, met een algemene stem, om vrede voor Jeruzalem, het ga hun wél, die u beminnen!”

Exodus 1 laat trouwens nóg iets zien: als God niet Zelf ingrijpt in deze strijd, is het met Zijn volk gedaan. Daarom behoudt God één jongen in het leven: Mozes. En dan moeten we nog dertien hoofdstukken wachten, maar dan lezen we het einde van de farao: “Er bleef niet één van hen over.” God keert de zaken om! Hoe machtig farao ook leek. Zo zal het de eeuwen door blijven gaan. Omdat al Gods beloften in Jezus Christus ja en Amen zijn. Ook die voor Israël! Zijn shalom wordt werkelijkheid!

Ds. W.L. van der Staaij
Scheveningen

De overeenkomsten tussen autoindustrie en jongerenwerk in Israël

Tientallen ondernemers van Ondernemers met Lev kwamen samen om te luisteren naar Joel Goldberg, directeur van jongerenorganisatie Netivah: „Het leger is een gevaarlijke plek, zowel letterlijk als figuurlijk. Messiasbelijdende Joden zijn vaak eenzaam in hun geloof en vatbaar voor verleidingen.”

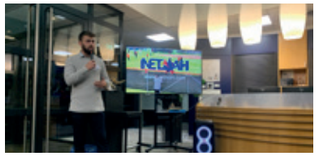

Plaats van handeling is Visscher Caravelle te Genemuiden. In het bedrijf worden matten en andere producten voor vrijwel alle automerken ter wereld georganiseerd. De aansturing gebeurt in Genemuiden, de productie elders in de wereld. Vanavond ligt de focus even ergens anders. Hoewel, er blijken verrassende overeenkomsten te bestaan tussen werken in Gods Koninkrijk en het bouwen van een internationale onderneming.

Scheppingsorde

„Toen ik mij begon te verdiepen in Gods basis DNA over samenwerken deed ik een bijzondere ontdekking”, zegt gastheer Tiemen van Dijk. Hij is onderdeel van Ondernemers met LEV, het zakelijke netwerk van SSMJ. Van Dijk is verantwoordelijk voor de visievorming en dagelijkse leiding van Visscher Caravelle. „De auto-industrie is een harde wereld”, vertelt hij. „Wij hebben gekozen om te bouwen aan een duurzame relatie. Sinds enkele jaren hebben we een model geïmplementeerd met als basis Gods scheppingsorde. Werknemers bloeiden daardoor op en klanten merkten een ‘bijzondere sfeer’. Het geeft ons de kans om te getuigen.”

Verleidingen

Dan is het de beurt aan Joel Goldberg. De directeur van jongerencentrum Netivah is samen met collega Adam Dinhstein een week in Nederland om te vertellen over hun werk.
Joel vertelt over het gesprek dat hij jaren geleden had met zijn toen aankomende echtgenote: „We gaan een dynamische toekomst tegemoet, maar ik kan je een ding beloven: rijk worden zullen we niet”. Terwijl het gelach wegsterft gaat hij ernstiger verder: „Een team opzetten en leiden en deze bijzondere doelgroep bedienen, heeft veel raakvlakken met het leiden van een bedrijf. Ook wij hebben een koers en visie, maar ons rendement laat zich lastiger zichtbaar maken.
Messiasbelijdende jongeren hebben het in Israël niet makkelijk. Vaak zijn ze de enige christen in hun klas of dorp. En als ze worden opgeroepen voor de verplichte tijd in het leger, breekt er een spannende tijd aan. Dan geven wij hen ondersteuning via conferenties en andere activiteiten. Het leger is een gevaarlijke plek, zowel letterlijk als figuurlijk. Ook hier zijn ze vaak eenzaam in hun geloof en vatbaar voor verleidingen. Door ons, en de jongeren die ze bij ons ontmoeten, weten ze dat ze er niet alleen voor staan.”

Jan-Jaap Bats

Het Van Lodenstein College heeft LEV!

Dit schooljaar staat Stichting Steun Messiasbelijdende Joden centraal als jaarproject op het Van Lodenstein College in Kesteren. De leerlingen verdiepen zich in het werk onder Messiasbelijdende Joden en ontdekken hoe het geloof in Jezus de Messias en de rijke geschiedenis van Israël samengaan. Door acties op te zetten, gesprekken te voeren en ontmoetingen aan te gaan, groeit niet alleen hun kennis, maar vooral hun liefde en betrokkenheid op de Messiasbelijdende Joden. Lees de persoonlijke verhalen van Ruthger en Arjette en proef het enthousiasme wat dit bij hen losmaakt.

„Er is verwachting voor Israël"

Ruthger van Deelen (1 vwo)

Op school hoorde ik over Stichting Steun Messiasbelijdende Joden (SSMJ). SSMJ helpt vooral Joden in Israël die geloven dat Jezus de Messias is. Dat is voor hen vaak niet makkelijk, omdat ze vaak worden buitengesloten of verstoten. De stichting helpt hen om vol te houden. Bijvoorbeeld door geld in te zamelen voor predikanten, en door de enige Messiasbelijdende school in Israël te steunen. Op die school krijgen kinderen onderwijs dat past bij wat ze geloven. Het Van Lodenstein College helpt hier graag aan mee met dingen zoals lessenmarathons, voorlichtingen en actiemarkten.
Dit cursusjaar hebben we al twee voorlichtingen gehad. Bij de eerste vertelden Joel en Adam over hun werk met Messiasbelijdende jongeren (vanuit stichting Netivah). Bij de tweede voorlichting vertelde Tabitha meer over het doel en het werk van SSMJ.
De komende maanden komen er nog meer activiteiten aan, zoals een lessenmarathon, nieuwe voorlichtingen, actiemarkten en andere acties. Het hoogtepunt wordt een Israëlreis.
Ik kijk er naar uit om samen met mijn klasgenoten iets te kunnen betekenen voor deze mensen.
Ik vind het ook bijzonder dat het juist om Joden gaat, omdat ik geloof dat de Joden Gods verbondsvolk zijn. Er is verwachting voor Israël. Dat maakt het extra mooi om te zien dat Messiasbelijdende Joden hierin niet alleen hoeven te staan.
Ik vind het mooi dat we op school ook over dit soort onderwerpen leren. Niet omdat je alles meteen helemaal hoeft te snappen, maar omdat je leert om verder te kijken dan je eigen wereld. En misschien is het wel het belangrijkste dat je mensen niet vergeet die het moeilijk hebben, ook al wonen ze ver weg.

„In verbinding met Messiasbelijdende Joden"

Arjette van der Staaij (4 vwo)

Onlangs hadden we op het Van Lodenstein College in Kesteren het voorrecht om gastsprekers Joel en Adam uit Israël te ontvangen. Zij gaven ons een uniek inkijkje in hun dagelijks leven in Israël als Messiasbelijdende Joden en vertelden ons over hun jongerenorganisatie 'Netivah'. Samen met een aantal medeleerlingen mocht ik voor een video in gesprek gaan met Joel en Adam over hun geloof en de overeenkomsten en verschillen die er zijn tussen hun geloof en dat van ons in Nederland. Ik vond het indrukwekkend om zo het gesprek te voeren en verbinding te voelen met mensen die op duizenden kilometers afstand wonen en toch in dezelfde Messias geloven.
Naast het feit dat Joel en Adam bij ons kwamen om hun verhalen te delen, willen wij als school dit jaar ook een bijdrage leveren aan SSMJ. Behalve luisteren, willen we ook zelf in actie komen; zodoende organiseert 4 havo momenteel een lessenmarathon om zo geld op te halen voor de stichting. Maar dit is zeker niet het enige wat wij als school willen doen. Een ander belangrijk onderdeel van onze betrokkenheid is de aanstaande reis naar Israël. Binnenkort hopen tien leerlingen, samen met docenten en een vertegenwoordigers van de stichting, tien dagen naar Israël te gaan om verschillende plaatsen en projecten te bezoeken. Elke leerling haalt een aanzienlijk bedrag aan sponsorgeld op en ondersteunt zo de stichting. Na de reis stopt de actie nog niet, de deelnemers zullen als ambassadeur hun ervaringen delen met medeleerlingen. Ze doen dit door middel van presentaties en we hopen zo de naamsbekendheid van de stichting te vergroten en toekomstige acties te ondersteunen.
Voor ons als school, maar ook voor mij als leerling, is deze verbinding met de Messiasbelijdende Joden erg waardevol. We kijken dan ook dankbaar terug op de mooie ontmoetingen en hopen en bidden dat ons werk van dit jaar de gewenste impact heeft op het werk van de stichting onder de Messiasbelijdende Joden in Israël.

Edith Stein

JOODS SLACHTOFFER VAN DE SHOAH OF EEN MARTELARES VOOR HET CHRISTELIJKE GELOOF?

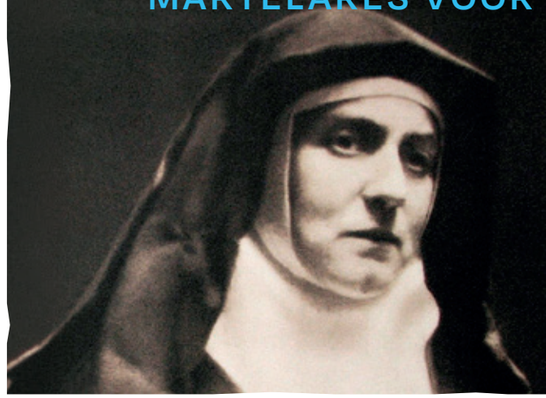

Rooms-katholieke Joden hebben het in de Tweede Wereldoorlog zwaarder te verduren gehad dan protestantse Joden. Velen zijn vermoord in concentratiekampen. Een van hen is dr. Edith Stein.

Op zondag 26 juli 1942 wordt in alle rooms-katholieke kerken in Nederland een brief voorgelezen van aartsbisschop De Jong van Utrecht. Deze brief is ook als telegram aan de rijkscommissaris Seyss-Inquart gezonden. In dit schrijven wordt de Jodenvervolging scherp veroordeeld.
Het antwoord van de Duitse bezetter op de brief laat niet lang op zich wachten. Op bevel van Seyss-Inquart worden alle Joden die zich tot het katholicisme hadden bekeerd en die tot dan toe gespaard waren gebleven van deportatie, opgepakt.
Protestantse voormannen hadden afgesproken het protest van de Nederlandse bisschoppen mede te ondertekenen en het schrijven ook in hun kerken te laten voorlezen. Zij hebben zich echter op het laatste ogenblik teruggetrokken. Het verklaart het waarom er in de Tweede Wereldoorlog relatief meer rooms-katholieke Joden zijn vermoord dan protestantse Joden.

Ontdekking

Een van de gedeporteerden is dr. Edith Stein. Edith wordt geboren op 12 oktober 1891 in Breslau (het tegenwoordige Wroclaw in Polen). Ze krijgt een traditioneel Joodse opvoeding. In haar tienerjaren keert zij zich echter geheel af van het jodendom en van het geloof in God.
Vanaf 1911 gaat zij studeren in Göttingen (Duitsland). Zij studeert geschiedenis, psychologie, germanistiek en filosofie. Daarna volgt een promotiestudie filosofie. In haar studiejaren begint een lange zoektocht naar waarheid en de zin van het menselijk leven.
Een kennismaking met de mystiek van de Spaanse Teresa van Avila (1515-1582) is voor Edith uiteindelijk doorslaggevend om zich te bekeren tot het katholicisme. Ze spreekt daarbij de beroemd geworden woorden: „Toen ik het boek had uitgelezen, zei ik tegen mezelf: dit is de waarheid."
In 1922 wordt Edith gedoopt in de rooms-katholieke kerk van Bergzabern. Vooral voor haar moeder is haar bekering onvoorstelbaar. Terwijl haar moeder jodendom en christendom als absoluut onverenigbaar beschouwt, ervaart Edith haar bekering echter als een nieuwe ontdekking van de waarde van het jodendom.

Kloosterkapel

Na een promotie tot doctor in de filosofie gaat Edith aan de slag als lerares filosofie en pedagogiek. In 1932 wordt zij docente aan het Duitse instituut voor wetenschappelijke pedagogie in Münster. Edith leeft eenvoudig. Vele uren brengt zij door in de kloosterkapel, diep verzonken in gebed.
Na de machtsovername van de nazi's in 1933 mogen Joden in Duitsland geen les meer geven aan scholen. Daardoor moet Edith haar beroep opgeven.

Offer

Op 14 oktober 1933 treedt Edith in bij de Karmelietessen in Keulen. Tijdens Pasen 1938 legt zij haar eeuwige geloften af. In hetzelfde jaar, op 31 december, moet zij uitwijken naar Nederland. Dit omdat de Jodenvervolging in Duitsland te heftig wordt. Zij trekt in bij de Karmelieten van Echt.
Na de Duitse inval laten de Duitsers de rooms-katholieke Joden aanvankelijk met rust. Na de genoemde kanselboodschap worden zij echter alsnog gearresteerd en gedeporteerd. Edith en haar zus Rosa worden op 2 augustus 1942 gearresteerd terwijl zij huishoudelijk werk verrichten in een huis aan de Peyerstraat in Echt. Bij haar arrestatie zegt Edith tegen haar zus: „Kom Rosa, laten wij gaan voor ons volk."
De zussen worden eerst naar Westerbork gebracht. Enkele dagen later, op 7 augustus worden ze met 985 anderen getransporteerd naar Auschwitz. Bij aankomst op 9 augustus worden zij beiden meteen vergast. Edith Stein had dit alles al zien aankomen en er ook over nagedacht. Het lot dat zij moest ondergaan zag zij als een offer voor haar Joodse volk.

Oeuvre

Als vrouw met een unieke intelligentie en geleerdheid heeft Edith Stein een oeuvre achtergelaten dat opvalt door een rijkdom aan inzichten en een diepe spiritualiteit. Veel van haar werken benadrukken de waardigheid van de menselijke persoon in een tijd en context waarin zoveel mensen werden ontmenselijkt door het naziregime en zijn medestanders.
Edith Stein verdiepte zich in de culturele en filosofische tradities van Europa. Ze sprak vloeiend meerdere talen. In haar geschriften benadrukte ze het belang van begrip en respect voor de culturele en filosofische diversiteit binnen Europa. Ze betoogde dat de eenheid van de volken van Europa alleen bereikt kon worden door wederzijds begrip, in plaats van door het gebruik van geweld of dwang.
Haar laatste werk, dat onafgemaakt bleef door haar arrestatie, is getiteld 'Kreuzeswissenschaft' (De wetenschap van het kruis). Het is een studie over de bekende Spaanse mysticus Johannes van het Kruis. Zelf klampt Edith zich ook vast aan het kruis als enige bron van hoop. Daardoor wist ze dat "zij die verbonden zijn met Christus (...) onwrikbaar zullen volharden, zelfs in de donkere nacht van subjectief gevoel van afstand van en verlatenheid door God."

Controverse

Op 1 mei 1987 wordt Edith Stein zalig verklaard door paus Johannes Paulus II. Op 11 oktober 1998 wordt zij door diezelfde paus ook heilig verklaard. Deze zalig- en heiligverklaring leidt tot hevige protesten van Joodse zijde en van de zijde van christelijke theologen en kerkleiders die betrokken zijn bij de Joods-christelijke dialoog. De zogenaamde Edith- Steincontroverse gaat over de vraag of zij is omgebracht omdat zij Jodin was of omdat zij katholiek was. Is zij een Joods slachtoffer van de Shoah of een martelares voor het christelijke geloof? In feite was zij dat juist allebei.

Evert van de Poll

Return to Zion

Steun het werk onder getraumatiseerde kinderen

Joodse en Arabische kinderen krijgen muziekles in de gemeente van Leon Mazin in Haifa. „Muziek verbindt en het Evangelie is voor iedereen", stelt de voorganger. De gemeente is in haar werk afhankelijk van giften. Geeft u mee?

Muziek-boeken
€ 25

Muziek-lessen
€ 50

Bijdrage aanschaf muziekinstrument
€ 125

Ook u kunt hoop geven aan Messiasbelijdende jongeren in Israël. Bidt u mee? Met uw kleine of grote gift steunt u het werk van ds. Leon Mazin.

Steun ons nu! →

Volg ons op facebook, instagram, LinkedIn
of bekijk onze website www.messiasbelijdendejoden.nl
Bank: NL90 RABO 0377 8534 96 of NL90 INGB 0008 3307 97

stichting steun
Messiasbelijdende Joden